

Sygn. akt V KK 416/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący)

SSN Roman Sądej

SSA del. do SN Dorota Wróblewska (sprawozdawca)

Protokolant Anna Kowal

w sprawie **A. S.**

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w dniu 29 stycznia 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

na korzyść skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w K.

z dnia 4 lipca 2012 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia
o karze łącznej zawartego w pkt 1 wyroku i sprawę w tym
zakresie przekazuje Sądowi Rejonowemu w K. do ponownego
rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 4 lipca 2012 r., sygn. II K 207/12 Sąd Rejonowy w K., po rozpoznaniu wniosku A. S., skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. „Sądu Rejonowego w K. z dnia 29 września 2010 r., w sprawie sygn. II K 463/10, za popełnienie w dniu 28 lipca 2010 r. przestępstwa z art. 178a § 2 k.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

2. Sądu Rejonowego w K. z dnia 18 lutego 2011 r., w sprawie sygn. II K 514/10, za popełnienie w dniu 12 sierpnia 2010 r. przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
3. Sądu Rejonowego w K. z dnia 21 czerwca 2011 r., w sprawie sygn. II K 739/10, za popełnienie w dniu 2 października 2010 r. przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;
4. Sądu Rejonowego w K. z dnia 19 sierpnia 2011 r., w sprawie sygn. II K 63/11, za popełnienie w październiku 2010 r. przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności”

orzekł:

1. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył wymierzone wobec skazanego A. S. kary pozbawienia wolności wymienione w pkt 1 i 2 (II K 463/10 i II K 514/10) wymierzając mu karę łączną pozbawienia wolności w wysokości roku;
2. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył wymierzone wobec skazanego A. S. kary pozbawienia wolności wymienione w pkt 3 i 4 (II K 739/10 i II K 63/11) wymierzając mu karę łączną pozbawienia wolności w wysokości roku;
3. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej powyżej w pkt 1 kary łącznej zaliczył okres odbywania kary pozbawienia wolności w sprawie sygn. II K 463/10 od dnia 26 stycznia 2011 r. do 26 maja 2011 r. oraz w sprawie sygn. II K 514/10 od 19 września 2011 r. do 19 marca 2012 r., uznając ją za wykonaną w całości oraz na poczet kary łącznej orzeczonej w pkt. 2 zaliczył okres odbywania kary w sprawie II K 739/10 od dnia 19 marca 2012 r. i nadal;
4. w pozostałym zakresie stwierdził, że wskazane orzeczenia podlegają odrębnemu wykonaniu;
5. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w dniu 18 lipca 2012 r.

Kasację od powyższego wyroku wniósł Prokurator Generalny.

Na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. zaskarżył wyrok w zakresie rozstrzygnięcia o karze łącznej zawartego w pkt 1 wyroku, na korzyść skazanego.

Zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 86 § 1 k.k., polegające na orzeczeniu wobec skazanego na podstawie tego przepisu kary łącznej w wymiarze roku pozbawienia wolności, to jest w wymiarze wyższym od sumy podlegających łączeniu kar jednostkowych, wynoszącej 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Podnosząc ten zarzut, Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowego w K.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja okazała się zasadna – i to w stopniu oczywistym.

Wyrok łączny Sądu Rejonowego w K. z dnia 4 lipca 2012 r., w części obejmującej zaskarżone kasacją orzeczenie, wydany został z rażącym naruszeniem przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 86 § 1 k.k.

Z dyrektyw wymiaru kary łącznej przewidzianych w art. 86 § 1 k.k., który to przepis znajdował zastosowanie w niniejszej sprawie, wynika m.in., że górna granica kary łącznej wyznaczana jest przez sumę kar wymierzonych za pozostające w zbiegu przestępstwa.

Uwzględniając powyższe, należy stwierdzić, że górna granica łącznej kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec A. S. - na co zasadnie wskazano w kasacji - wynikająca z połączenia wyroków wymienionych w punkcie 1 zaskarżonego orzeczenia, wynosiła 10 miesięcy pozbawienia wolności, skoro kary jednostkowe za pozostające w zbiegu przestępstwa wynosiły odpowiednio: 4 i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W związku z powyższym, orzeczenie przez Sąd Rejonowy kary łącznej wyższej od możliwej na gruncie wskazanego przepisu, w rozmiarze roku pozbawienia wolności, ma charakter rażącego naruszenia prawa w rozumieniu art. 523 § 1 k.p.k., gdyż stanowi rażące naruszenie art. 86 § 1 k.k., mające istotny wpływ na treść wyroku.

Mając to na uwadze, Sąd Najwyższy, orzekając na podstawie art. 537 § 1 i 2 k.p.k., uchylił wyrok Sądu Rejonowego w K. w zaskarżonym kasacją zakresie i sprawę w tej części przekazał do ponownego rozpoznania.

